

Mesta preko en milijon so: glavno mesto Japonske Tokio, severnoameriški Boston, glavno mesto Brazilije Rio de Janeiro, Los Angeles, ameriško obmorsko mesto Detroit, Leningrad, Peking, Hamburg, Budimpešta in na Angliškem: Liverpool, Birmingham, Manchester, Glasgow, italijanski Neapolj, glavno mesto Poljske Varšava in grška prestolnica Atene. V Afriki ima edino Kairo nad 1 milijon in v Avstraliji le Sidney.

Najvišji stolp je še vedno Eifelov v Parizu s 300 m. Nadaljni najvišja radio oddajna stolpa v Nemčiji v Nacheimu 260 m in v Eihvese 250 m. Francoški oddajni stolp Assise ima 16 stolpov po 250 m višine.

Najvišji nebotičnik s 60 nadstropji in 236 višine je v Newyorku. Istotam gradijo sedaj Wolworth Building nebotičnik, ki bo visok 246 m s 75 nadstropji.

Najvišji dimnik 161 m višine poseda Newyork.

Stavb preko 100 m višine je na cellem svetu 50.

Najdaljše in najvišje železnice.

Najdaljša železnica bo preko Afrike. Segala bo od Kaire do Kapstadta 9500 km. Dograjenih je že 8000 km.

Sibirski železnica od Vladivostoka do Čeljabinska na Uralu je dolga 6550 km. Ako bi računali sibirsko železnico še preko Moskve, Berlina, Pariza do L. sabone na Portugalskem, bi znašala njena dolžina 13.500 km.

Severna Amerika se ponša s tremi najdaljšimi železniškimi zvezami: Newyork — Neworleans — Los Angeles: 6250 km. Naravnostna zveza Newyork — St. Francisco je dolga 5940 km.

V Kanadi meri proga Halifax — Vancouver 6023 km.

Orient-ekspres: Paris — Monakovo — Dunaj — Carigrad prevozi 3100 km.

Azijska proga Carigrad do Basre v Perzijskem zalivu znaša 2430 km.

Najdaljša železniška zveza v južni Ameriki je med mestoma Buenos Aires in Valparaiso 1420 km.

Najvišje železnice ima južna Amerika in sicer v Peru v višini 4880 m, torej 70 m višje nego je visok najvišji hrib v Evropi: Mont Blanc. Nadaljne najvišje železnice v južni Ameriki so še v državah Bolivija ter Čile.

V Evropi poseda najvišje železnice Švica. Švicarska železnica na Jungfrau 3161 m, na hrib Pilatus 2050 m, na Rigi 1750 m.

Severoameriške železnice ne presejajo višine 2462 m. Železnica preko Brennerja na Tirolskem je visoka 1367 m, Arlbergpredor 1311 m, Mont Cenis železnica 1296 m, Semering 896 m.

Najdaljši predori.

Najdaljši predori so v Alpah: Simplon 19.803 m, Gotthard 14.990 m, Lötschberg predor 14.536 m, Mont Cenis 13.636 m in Ricken tunel 8520 m. Na avstralski Novi Zelandiji je 7645 m dolgi predor. Severna Amerika poseda Hoosac predor 7645 m, južna Amerika Anden predor 7645 m. V Italiji je Giovi in Col di Tenda predor 8260 m in 8680 m. Predor skozi Karavanke med Koroško in Kranjsko ima 8016 m. Na Angliškem imajo najdaljši Severn predor 7250 m, ki pelje pod reko.

Ali ste že naročili lepi verski družinski list

Glasnik

presv. Srca Jezusovega,

ki je glasilo pobožnosti Srca Jezusovega, Srca Jezusovega posvečenih družin, Apostolstva molitve, Apostolstva moč in fantov, duhovnih vaj in jugoslovanskih misijonov D. J. v Bengaliji. Daje dragocena navodila za duhovno življenje. Vsako številko krasijo mnogo lepih slik. List je pisan za vse stanovce. Januarska številka ima tudi umetniško prilogo in priročen koledar.

Naroča se pri upravi »Glasnika«, Ljubljana, Zrinjskega cesta 9. Celoletna naročnina samo 15 Din (7 lir, 3 šilinge, pol dolarja).

Vsaka Srca Jezusovemu posvečena družina naj gotovo naroči »Glasnik«!

Razlaganje svetega pisma. Prigodek z italijanske ladje na poti v New York. Dva protestanska pastora sta se pričkala glede sv. pisma. In sicer o mestu, ki pravi: »Če ti tvoj bližnji da zaušnico, še drugo lice mu nastavi. Eden od pastorej zahteva, da se to mesto razloži dobesedno. In z vso silo zagovarja svoje. Drugi pa, ne bodi len, vstane in mu prisoli zaušnico. Pastor mu je pomolil še drugo lice, še drugo mu je dal. Takoj nato pa nadaljujeta z besedilom sv. pisma: »Po meri, ki jo drugemu meriš, bo tudi tebi odmerjeno.« Mahoma vstane prvi pastor in drugemu vrne gorki zaušnici. Mimoidoči se se ustavljali in spraševali kapitana, kaj neki imata moža. Kapitan pa je mirno odvrnil: »Sveto pismo razlagata drug drugemu.«

Iz Matejčevih nalog. Opis šolske sobe. Šolska soba nastane iz tintnikov, klopi, table, učitelja in palice. Skoraj vse je že staro in obrabljeno, samo palica ne; ta mora biti vedno nova. Kdor pride še bolj pozno v šolo kot učitelj, ta je največji lenuh in jih dobi po grbi. Na zemljevidu vise mesta in reke, da se jih učimo na pamet. Gospod učitelj je naredil s palico luknjo v obljudeno deželo. Z globusom naredi solnčni mrk. V šoli visi tudi toplomer; z njim se naredi poleti vročina. Učitelj gleda nanj tako dolgo, da kaže 20 stopinj; potem pa lahko gremo domov. Ob desetih je četrturtni odmor; takrat jemo pol ure kruh, če ga imamo. Šolski nadzornik nas vselej hvali, učitelj je pa le vesel, ko zopet odide.

Amerikanec se je vrnil domov ter se bahal v krčmi: »V Ameriki so tako visoka drevesa, da je treba 2 moža in 1 fant, ako hočete pogledati drevo do vrha. Prvi gre z očmi toliko časa kvišku, dokler ne omaga, od tam naprej prične gledati drugi in kar še ostane, pa pregleda do vrha fant!«

Januš Golec:

Guzaj.

I. POGLAVJE.

Pred poroto.

Obtožnica proti Francu Guzaju, samskemu natakarku pri Ani Klakočer na Dobrni, je bila prečitana. Predsednik okrožnega sodišča v Celju je uprašal obtoženca: »Franc Guzaj, priznate obe tatvini, katerih ste obdolženi?«

»Ne!« se je glasil odgovor.

»V svoj zagovor povejte porotnikom nekaj iz prošlosti vašega življenja. Kje ste bili pred prihodom na Dobrno? Kako je bilo sploh mogoče, da ste zabredli iz poprej neomačeževskega življenja v zločin, katerega vas dolži obtožnica?«

Pozvani »je dvignil obtožne klopi, se po vojaško zravnal, se priklonil predsedniku in začel povsem mirno povest dosedanjega življenja:

»Sem sin majhnih posestnikov, pravzaprav kočarjev pri Sv. Primožu v župniji Sv. Jurja ob južni žel. Že kot šolarja me je dajal oče okrog po sosesčini za pastirja. Pozneje sem hodil z očetom ali materjo po dnini. Z vso nestrpnostjo sem pričakoval nabora, ki bi mi naj odprl vstop v vojaško življenje in v kak poklic, ker starši me niso bili dali nikamor v uk. Najiskrenejša želja se mi je izpolnila, postal sem vojak. Tri leta sem služil pri 87. polku in spravil do četovodje. Koj po odpustu od vojakov sem bil sprejet v orožniško šolo. Prideljen sem bil raznim žandarskim postajam po Dalmaciji. Kljub obljubam ter zagotovilom, da bom zamenjal vročo Dalmacijo s Štajersko, se je zgodilo baš nasprotno! Mesto v domovino, sem bil poslan v Bosno. Koj po premetitvi sem se zahvalil za orožniško službo in se vrnil domov. Bil sem uverjen, da bom dobil kako mirnejše mesto, nego je bilo težavno službovanje pri orožnikih. Na Dobrno sem prišel, ker imam tamkaj teto. V restavraciji hotela ali boljše povedano v — krčmi pri Klakočerci so

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskavice v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila

v Mariboru

Koroška c. 6

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

Radovednež. »Če ne bi bilo težnosti, tudi mi ne bi tako trdno stali na zemlji. Samo ta zakon nas tišči k tlom.« - »Bog ve, kako je bilo, predno je bil izdan ta zakon?!«

Uspeli slučaj. Nedeljski lovec je obstrelil gonjača. »Žal mi je, da se je to pripetilo! Kako se pišite?« - Gonjač: »Zaje!« - Lovec veselo: »Primaruha, pa sem vendar enega zadell!«

Po ovinku. Janče stopi v gostilno: »Mati so rekli, da pridite takoj domov.« - On: »Kaj pa hoč od mene?« - Fant: »Od vas noče nič, a vi boste nekaj dobili...«

Kedaj se je prvič grešilo? Učitelj: »No, Francek, ali veš povedati, kdo in kdaj je prvič grešil?« - Francek: »Adam in Eva v jeseni v raj!« - Učitelj: »Kaj, jeseni? Čemu jeseni?« - Ker so bila jabolka zrela!«

Iz gospodarske razstave. Predsednik komisije: »Nace, vaš vol je odnesel prvo ceno.« - Nace: »O rešnica! Prec mu morm jet povedat, tot vam bo vse!«

Neverjetno. Krojač: »Tu sem Vam prinesel naročeno obleko, 200 Din stane.« - Dijak: »Počakajte, vam bom to svoto takoj plačal.« - Krojač: »Gospod, za norca se pa ne pustim imeti.«

»Oprostite gospodična, ali je vaša mati imela kaj otrok?«

»Od jeze bi skočil iz kože!« - »Poizkusi! Samo pazi, da potem v naglici, ko boš nazaj vanjo silil, ne zgrešiš prave hlačnice!«

Krščanska ženska zveza v Mariboru opozarja vse svoje članice in člane, da uraduje od novega leta naprej vsako sredo in soboto na Aleksandrovi cesti 6, I. nadstropje, soba števil. 11, od 8. do 12. ure in od 2. do 5. ure popoldne. Obenem želi vsem članicam, članom, prijateljcem in dobrotnikom srečno in blagoslovljeno novo leto. — Odbor.

Družinska prafika za leto 1931

s podobo Svete družine že dobite vsepovsod. Segajte pridno po njej, ker je res nekaj prav praktičnega. 1350

Št. Peter pri Mariboru. V nedeljo dne 18. januarja popoldne po večernicah priredi prosvetno društvo »Skala« ljudsko igro »Naša kri«. Nastopijo tudi naši vrli tamburaši. — Novega leta dan popoldne po večernicah se vrši sestanek fantovskega krožka. Fantje, poskrbite, da bo udeležba še večja kot zadnjič! Vsi dobro misleči fantje brez razlike so prijazno vabljeni!

Sv. Barbara v Slov. goricah. Tukajšnje bralno društvo priredi na dan Sv. Treh Kraljev igro »Mlinar in njegova hči«. K obilni udeležbi vabi odbor.

Konjice. Ker pri prvi predstavi slikovite igre »Ben Hur« ni dvorana mogla sprejeti vseh obiskovalcev, se sporoča vsem, ki si hočejo ogledati ta svojevrstni gledališki komad, da se igra »Ben Hur« ponovi na novega leta dan ob treh popoldne v Katoliškem društvenem domu v Konjicah. Vabimo posebno prijatelje lepih iger iz sosednjih župnij, ki naj bodo točni, ker bo začetek predstave točno ob napovedani uri. Bog živi!

Sv. Vid na Planini. Tukajšnje Katoliško prosvetno društvo vprižori na Novega leta dan ob treh popoldne v svoji društveni dvorani gledališko predstavo »Prisega o polnoči«. Vsi prijazno povabljeni!

Lov na slone.

I načini lova na slone.

Lov na slone je bil v vseh časih kraljevi šport, ki je že v starih dobah mikal lovca in je veljal pri nekaterih narodih kot nekaj narodnega. Starogrški zgodovinar Herodot piše, da so lovili že za njegovih časov po vseh gozdih krog mesta Kartago v severni Afriki in severno od afriške puščave Sahara slone, katere so uporabljali v vojnah in za delo.

Ogromni indijski otok Cejlon je bil od nekdanj domovina slonovih čred, ki

so povzročale opustošenja in so jih že lovili singalezjski kralji. Singalezi so poznali več načinov, da so se polastili slona in ti so še danes v rabi. Najbolj navaden način lova na slone, ki pokončavajo nasade in prehodi na dan 60 milj, je usmrtilitev s pomočjo sulice. Še danes je na Cejlonu v spominu junaštvo prebivalcev majhne vasi, ki so ubili pred leti v eni noči 7 slonov, katere so poprej z ognjem ter bobni tako zmedli, da so se pustili poklati. Ta način lova je redkost. Streljajo in pobijajo le one slone, ki se ločijo od črede in se podijo po deželi, uničujoč polja in ljudi. Cilj lova na slova je: žival zajeti živo, ker je cejlonski slon izboren delavec. Streljati ga radi slonove kosti, se ne izplača, ker ima cejlonski slon v nasprtoju z njegovim indijskim tovarišem le majhne zobe.

V starih časih so lovili slone s pomočjo zanjka iz živalskih kož. K temu načinu lova je bilo treba mnogo spretnosti ter junaštva. Lovci so skušali z ognjem ter z vpitjem enega slona odločiti od črede, ga uloviti v zanjko in privezati za eno nogo k drevesu. Drug način je bil ta, da so poslali v gozd po več udomačenih samic. Med dvema ukročenima slonom postane tretji divjak liki jagnje krotak in je pripravljen za vsako delo.

Danes lovijo slone na ta način, da naženejo skupaj cele črede slonov v prostore na sredini pragozdov, katere ogradijo z močnimi debli. Pred vsem mora biti tak ograjen »kral« preskrbljen z vodo, ki je slonu vse. Holandci, Portugalci in Angleži, ki so danes posestniki Cejlona, se poslužujejo baš omenjenega načina, ker nudi možnost, se polastiti kar celih čred.

Kaj pripoveduje očividec?

Nemec Anton Lübke se je udeležil l. 1929 na Cejlonu lova na slone s pomočjo »krala« in beleži o tem sledeče: »Velika čreda slonov je upostoševala že dalje časa nasade ter polja. Sklenili so, da bodo te slone žive polovili. Že cele mesece so se vršile priprave za ta

Vsak mesec

Din 13:-

bo plačal vsak kdor hoče brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec en velezanimiv zvezek

po Din 13:-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška 5

mi ponudili mesto vratarja — ne, saj veste, kovečke sem prenašal, po meso sem hodil, vino sem nosil iz kleti, sodčke s pivom sem nastavljal, jedilno orodje čistil in konje sem spregal ter napregal, ker so se gospoda in kmetje radi ustavljali pri Klakočerci. Moral sem že biti marljiv ter vesten, ker sicer bi me ne bila povišala gospa v kratkem času iz pravzaprav hlapca v plačilnega natakara. Dobro se mi je godilo. Gosti so bili zadovoljni z mojo postrežbo; jaz sem pa tudi zaslužil stokrat boljše ter lažje nego kot dalmatinski ali bosanski orožnik. Od aprila pa do konca oktobra sem bil pri Klakočerci. Moram še omeniti, da vzame gospa restavracijo na Dobrni za dobo obiska zdravilišča v najem, ker sicer živi z možem na posesti pri Sv. Križu pri Rog. Slatini. Kmalu sem opazil, da sem bil gospej po gođu. Njen mož je namreč že bolj v letih in je prišel le tu in tam pogledat na Dobrno. Da ne bom tratil pred sodnim dvorom, porotniki in radovedneži nepotrebnih besed, povem na kratko: Klakočerca se je v mene zaljubila in me hotela

imeti za vsako ceno. K vsemu se da človeka siliti, le k ljubezni ne in to še posebno zdravo ter krepko odraslega moškega ne! Kakor sem poprej gospo spoštoval, ker mi je zaupala tako hitro in toliko, tako sem se je ogibal, ko me je zasledovala z vsiljivimi ljubeznjivostmi. Vsa prejšnja hvaležnost se je pretvorila v meni v nekako sovraštvo, ko mi je bila vedno za petami s prigovarjanji, naj ji sledim iz Dobrne na posestvo, ker njen mož itak nima besede pri hiši in sploh ne bode več dolgo in potem bode že on Francelj gospodar. Sodni dvor in porota, zakonskega življenja nisem razdiral in ga ne bom! Gospejne ponudbe so bile nesprejemljive, ker so vodile v zakonolomstvo in najbrž še v kak hujši zločin. Sploh pa, kakor sem že povedal, prisiljena reči ni dobra in najmanjše — ljubezen. Ker vse pametne besede niso zalegle, sem se začel usiljivke naravnost ogibati. Od dne do dne je rastel v meni hujši odpor napram nastavljanju ljubezenskih zanjki; v Klakočerci se je pa košatil pohlep po maščevanju radi zavržene in neuslišane lju-

lov. Daleč na okrog je bil izdan na prebivalstvo poziv, naj se udeleži lova. Dva tisoč gonjačev se je zbralo v pragozdu lepega dne s šotori, svetilkami, slamnjačami za nočni počitek in s prehrano. Z nepopisnim trdom so postavili iz orjaških debel orrajo (kral). Ko je napočil dan, ko bi naj bila čreda slonov pritirana v kral, je zrasel v džungli cel hotel z električno razsvetljavo in z vsemi ugodnostmi za gledalce. Vodo so napeljali v ograjo zelo od daleč. Radi neznosne vročine v pragozdovih si poiščejo sloni predvsem oni prostor, kjer je voda.

Celih pet tednov je trajal pogon. — Gonjači so se bližali slonom v oddaljenosti več milj in skušali slone napadati proti eni točki.

Gonjači so izpostavljeni nepopisnim težavam ter naporom. Goli so taborili po s trnjem prerastenem grmovju, bresti so morali preko malaričnih močvar, bili so izpostavljeni najhujšim navivom, ki so prihrumeli nad džunglo. Njihova nagrada je bil: iz, nekaj obleke, orožje in zavest, da bode njihov trud kronan z uspehom.

Kakor hitro so zagledali gonjači čredo, so zagnali krik in streljali, da so spravili slone dalje. Včasih spravijo čredo komaj dve milj daleč na dan, ker je daljava dnevnega pogona odvisna od vremena. Ako dežuje, najdejo sloni zlahka napajališče, katerega mora izsušiti še le solnce, da se premakne čreda dalje. Naloga gonjačev je pač ta, čredo usmeriti proti pripravljeni pasti — kralu, kjer je dovolj vode.

Približal se je zadnji dan lova. Čreda slonov je bila pritirana na eno miljo oddaljenosti od krala. Veliko gonjačev je ležalo na malariji bolnih pred šotori. Treba je bilo zbrati še zadnje moči, da je prišlo do zajetja. Voditeljica črede je bila stara slonovka z večmesečnim mladičem. Postavila se je pred vhod v past in ni pustila nobene slona dalje. Ni preostalo drugega, nego starko ustreliti, kar se je tudi zgodilo. Še le tedaj ko se je zgrudila stara majka pod streli, ostala ostala

la čreda preko njenega trupla v kral, kojega vrata so se zaprla in 17 najmočnejših živali je bilo obdanih od nepopustljive ograje. Z vso spretnostjo so privezali gonjači vsakega jetnika za eno nogo k debelemu drevesu in ga pustili besneti, tolči, teptati ter razsajati tako dolgo, dokler ni priznal sam od utrujenosti, da je premagan in ukročen za vselej!

Dopis iz Francije. »Ljubo doma, kdor ga ima«, tako pravi pregovor. Kdor pa ga nima, po svetu za kruhom kima. Menda po celi tej solzni dolini so žalostne posledice bivše svetovne vojne ter je ljudstvo na en ali drugi način prizadeto. Res je, da je bilo do sedaj v tem kraju dosti zasluska. Mnogo delavstva je bilo tudi od vseh vetrov skupaj navrelo. Firme so jih začele že tu in tam odpustiti, na novo se delo dobi prav težko. Francozi, ki so jako omikan in visoko izobražen narod, vedo dobro preценiti, koliko kateri delavec zasluži. Vrh tega mora tudi vsakdo, ki je dalje časa na enem mestu, davek plačati. V tem kraju (Fontay-Moselle) je tudi od meseca junija večinoma deževalo; posledice so, da se je vse nekoliko podražilo. Ponesreči se jih mnogo tudi smrtno. Svetoval bi: Ne zapuščajte svoje drage in ljube domovine brez hude sile, da se ne boste kesali. Tudi v duševnem oziru je velika nevarnost ter mnogo raznovrstnih pasti, da se človek zgubi. Žalibog jih je mnogo vero že popolnoma izgubilo. Menda jim bode ne samo zemeljska, ampak tudi večna domovina izgubljena. Veliko je tudi pomanjkanje duhovnikov v tej državi. V Parizu v stolni cerkvi je plakat, ki v njem poziva nadškof svoje vernike k molitvi za duhovnike ter prosi mladoarj za vzdrževanje semenišč. Vsem čitateljem »Slovenskega Gospodarja« in prijateljem v domovini želimo srečno novo leto!

Odžak-Bosna. Tu se je poročila Marica Fužir z g. Iv. Dedičem, mesarskim mojstrom. Mladi Slovenki in njenemu soprogu želimo, da bi bila srečna srečna v zakonskem stanu.

Razvanje pri Mariboru. Gospodarsko prosvetni tečaj, ki ga priredi občinski kmetijski odbor skupno z občino, se vrši v nedeljo, dne 18. februarja 1931 v šolskih prostorih. Preda-

vali bodo o raznih panogah gospodarstva priznani kmetijski strokovnjaki. Razen strokovnih predavanj o živinoreji, sadjarstvu, travništvu itd. bo na dnevnem redu tudi predavanje o kmetijstvu v svetovnem gospodarstvu, potem o kmetiskem stanu kot temelju družine, naroda in države. Priznana predavateljica pa bo govorila našim gospodinjam in dekletom. Ta dan bo pri podružnici sv. Mihaela v Razvanju cerkveno sveto oparvilo s pridigo, in sicer ob pol osmih zjutraj. Takoj po službi božji pa bo pričetek tečaja.

Gornja Radgona. V ponedeljek, dne 15. decembra 1930 zvečer že v temi pride v hišo nekoga kmeta v Orehovskem vrhu nek agent s prošnjo, da bi tam spal. Ker je ta družina pošena, in ne misli od nikogar nič slabega, je smel ostati. Napravili so mu ležišče pri topli peči. Mož je visoke postave, z malimi brki pod nosom. Zaposlen je baje pri neki tvrdki v Mariboru. Mož je omenjeni večer z domačo družino molil rožni venec, pri tem pa je menda že opazoval, kaj bi se drugo jutro dalo s seboj vzeti. In res drugo jutro, ko odidejo vsi domači iz hiše v kuhinjo in v hleve, porabi to priliko in si stlači nove moške čevlje v kovčep. Čevlji so bili last gospodarjevega brata. Ta pride drugi dan po nje, takrat so še le opazili, kak človek je ta agent. Pa bilo je prepozno. Dolgoprstnež je že bil bogve kje. Občinstvo se svari pred takšnimi agenti in krošnjarji, ki jih je zadnji čas v naših krajih vedno dovolj.

Spuhlja. Izenadila nas je skoraj neverjetna, vendar resnična vest, da je naglo umrl zdrav, mlad, priden fant Janez Bolcar, kmetijski sin iz Spuhelja. Naj počiva v miru vrli mladenič! Slučaji nagle smrti se množijo in to bodi resen opomin in svarilo vsem, zlasti še mladini, da misli na svoj pravi življenjski namen. Naj bi vsak človek pazil na to ter skrbel, da ga Bog ne pokliče nenadoma in nepripravljenega pred svoj sodni stol. Nikjer ne stoji zapisano, da morajo samo stari umreti in biti pripravljene za vsak slučaj, temveč se kaj takega lahko zgodi vsakemu brez izjeme, ker pregovor pravi: Danes meni, jutri tebi. — Oblasti so se vendar potrudile, da so mesarjem nekoliko cene znižali. Zdaj je še vprašanje, kdaj bodo gostilničarji znižali cene pri raznih mesenih jedilih. Človek, kateri mora obedovati v gostilni, še vedno tako plačuje kakor pred desetimi leti, ko je vendar meso postalo cenejše.

Središče ob Dravi. Zavratna, neizprosna tuberkuloza je zahtevala mlado žrtev, 20letnega vrlega mladeniča Avgusta Lovrec, čevljarja v Središču. Vzor-mladenič, tih in miren, je bil več let član in priden delavec v katoliških

bezni. Ko sem enkrat uvidel, da razljuteno žensče ne bo poznalo šale, sem sklenil, da pobrem šila ter kopita in bom pogledal za nekaj časa zopet domov v Št. Jurij. Nesreča je bila le ta, da sem zaupal svoj načrt kuharici, ki je bila zupnica gospe. Predpoldne pred nameravanim pobegom sem pospravil svoje stvari in zvečer še stregel. Odpotovati sem nameraval po kar najkrajšem slovesu drugi dan predpoldne. Zjutraj sta me vzbudila orožnika. Po pregledu kovčeka sta dobila nekaj ducatov srebrnega namiznega orodja in v listnici 3 tisoč goldinarjev v treh bankovcih. Povedal sem po pravici, da ne znam, kako je priromala srebrnina v moj kovček in kako so se znašli tisočaki v moji denarnici. — Orožnika sta se nasmehnila in mesto vere sem prejel verigo krog rok in hajdi z menoj pri belem dnevu skozi Dobrno v Celje, kjer poslušate danes mojo izpoved. Kedo mi je podtaknil srebrne žlice, nože, vilice in denar, o tem morajo presoditi porotniki, sodni dvor je gotovo pre-

pričan, da sem govoril resnico, saj moje življenje ni oštrafotano niti s pičico kakega madeža.

Obtoženi se je priklonil, sedel ter skril glavo med obe roki. Njegove besede so napravile na vse globok utis in je bilo videti, da so zadele na verodostojnost pri poroti in poslušalcih. Obdolženi je bil prikupljive zunanosti ter obnašanja. Bil je srednje velik, bistrih oči, majhnih rujavkastih brk pod nosom in glas mu je donel nekako božajoče.

Predsednik je bil očitno zadovoljen z izpovedjo obtoženca, ga ni več izpraševal, ampak je prešel na zasliševanje prič, predvsem krčmarice, debelušaste in že bolj priletne Ane Klakočarjeve in njene kuharice. Ženski nista nastopili prizanesljivo, ponižno ali vsaj dostojno, ampak drzno ter z očitki ter podtikanjem, ki so bila izbruhanja premišljena ter naravnost iz peklenske maščevalnosti. Obe sta slikali obtoženca kot zapeljivca ženskega spola in predvsem razdiralca zakonske sreče. Ker ni opravil pri obeh po bogznanj kolikokratnih poskusih s prilizovanjem ter

Najboljša reklama

za trgovce, obrtnike in zasebnike
so lepe tiskovine,

kakor n. pr. pismeni papir, zavitki, računi, memorande, dopisnice, letaki, lepaki, barvotiski, večbarvne razglednice in priporočilnice

ki jih izvršuje

v najmodernejši izpeljavi, hitro in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Cirila
v Mariboru, Koroska c. 5

društvi. Tudi dokler je bil še na svojem domu na Preseki, je ob vsakem vremenu rad zahajal v Središče v Društveni dom, kjer se je udeleževal kot pevec, igralec, telovadec in bil tudi že vodja mladcev. V svoji veliki požrtvovalnosti je vedno rad ustregel in se žrtvoval v dobrobit društva. Zato so ga tudi pospremili na njegovi zadnji poti v soboto dne 13. decembra popoldan člani društva z zastavo in pevci so mu zapeli dve žalostinki. Pogreba v njegovo rojstno župnijo v Mihaljevce se je udeležil tudi novomašnik č. g. Modrinjak in središki kaplan č. g. Stakne. Slednji mu je izpregovoril v slovo tople besede zahvale za njegovo požrtvovalno delovanje v katoliških društvih v Središču. Svelila mu večna luč!

Maribor. Dne 23. decembra je umrl Hinko Skušek, penz. sodnijski sluga in tajnik občine Radvanje. Na Stefanovo popoldne ob treh je bil pogreb. Rajni je bil vrl mož, ki je bil tudi naročnik našega lista. Blagi mož naj v miru počiva!

Razvanje pri Mariboru. Podružnica kmetijske družbe za dravsko banovino se namerava ustanoviti v Razvanju, baje vsled nedelavnosti one v Hočah. Sploh kažejo Razvanjčani v zadnjem času veliko zanimanje za svoj gospodarski napredek. Pri tem jih pridno podpirajo sosede Pivolčani. Tudi za kmetijski tečaj, ki se vrši dne 18. januarja, vlada veliko zanimanje. Prav je tako, le tako naprej!

St. Peter pri Mariboru. Občinski proračun za leto 1931 je bil v seji občinskega odbora dne 28. decembra soglasno sprejet. Občinske doklade se bodo pobirale na državne neposredne davke 110%, na državno trošarino 80 odstotkov, na pivo 60 Din per hl, na vinski mošt 25 Din za hl. V proračunu so zlasti velike postavke za šolstvo, vzdrževanje cest in ubožno skrbstvo. — Občni zbor sadjarske podružnice za župnijo St. Peter pri Mariboru se je vršil v nedeljo dne 29. decembra. Po poročilu podružničnih funkcionarjev se je izvolil zopet stari odbor. Na mesto umrlega odbornika Fluherja je bil izvoljen župnik Tkavc. Podružnica prav pridno deluje za prosep sadjarstva. Naj bo tudi zanaprej njeno delovanje prav uspešno!

St. Peter pri Mariboru. Pouk na kmetijski nadaljevalni šoli se je pričel. Zeleti bi bilo, da bi se te šole, namenjene kmetijski mladini, fantje še v večjem številu udeleževali. — V ponedeljek dne 15. decembra se je vršila revizija občinskega poslovanja. Revizor banske u-

prave se je o vzornem in nehibnem poslovanju zelo pohvalno izrazil. — Šentpeterski fantje imajo na Novega leta dan zjutraj skupno cerkveno pobožnost. Popoldne po večernicah pa je sestanek fantovskega krožka z zanimivim predavanjem in nastopom tamburaškega zbora. — Božičnica z obdarovanjem revnih šolskih otrok se je vršila v sredo dne 17. dec. Obdarovanih je bilo 40 otrok z obleko in obuvanjem. Pa tudi ostali so bili deležni raznih dobrot. Vsem pa, ki so za božičnico kaj prispevali, hvaležni: Bog plačaj!

Sv. Križ nad Mariborom. Dne 26. decembra je umrl Krampl Franc, posestnik na Slemenu. Kratka bolezen je končala tek življenja tej kmečki samozavedni, a pošten grdi. Bog mu daj večni mir in pokoj! Da si pa ne bo kdo mislil, da pri nas samo umiramo, je poskrbelja gđ. Elznik Marta, ki se je dne 28. decembra poročila z g. Bušan Aleksandrom. Želimo jima mnogo sreče! — Prihodnje leto bomo gradili vodovod. Pripravljalni odbor z gosp. načelnikom Hlade Jožkotom na čelu, je že izvršil vsa potrebna dela, tako da se lahko že začne s kopanjem jarkov, če bo ugodna zima. Vodovod bo stal okrog 70.000 Din. Nekaj plačajo interesi, pa tudi kr. banska uprava je obljubila svojo podporo, brez katere se vodovod, ki je pri nas nujno potreben, nikakor ne bo mogel dograditi.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Dramatski odsek izobraževalnega društva ponovi v nedeljo dne 4. t. m. ob treh popoldne v Društ. domu lepo ljudsko igro v petih dejanjih »Revček Andrejček«. Domačini in okoličani uljudno vabljeni! — Odbor.

Selnica ob Muri. Oče načelnika okrajnega cestnega odbora in bivšega poslanca Franjo Zebota, gospod Jurij Zebot, znan rodoljub z naše severne meje, obhaja 80letnico. Starček je še dobro ohranjen in z veseljem pripoveduje o težkih narodnih bojih Slovencev ob Muri. Leta 1878 se je udeležil zasedbe Bosne.

Tinje. Božičnica in igra. V nedeljo in pred polnočnico so igrali učenci osnovne šole »Božično igro« v treh dejanjih prav dobro in v zadovoljstvo vseh tujih gostov. Med odmori so igrali domači tamburaši. Po igri pa je bila božičnica, obdarovanje učencev, kar je bilo tu pri nas prvič in zato nekaj povsem novega. Obdarovanih je bilo 40 učencev z blagom za obleke, kakor tudi z oblekami, kapami itd. Največ so darovali: gđ. Rastajgerjeva, trgov-

ci: Čar v Tinju, Tomažič v Gornji Bistrici, iz Slov. Bistrice pa: Penič, Maček, Kac, Stiger in Wutt. Vsem tem trgovcem in ostalim darovalcem srčna hvala! Vsi darovi so bili razdeljeni med ubožne in pridne otroke. Drugod prinašajo darila starši in sicer vsak svojim otrokom; pri nas je samo ena prinesla darila za svoje otroke: vsi ostali so bili pa obdarovani z nabranimi darili.

Ormož. Osemndnevni sv. misijon pred Božičem je bil za našo župnijo pravi božji blagoslov. Ljudje pravijo: »Kar krivo se nam vidi, da so nas ti dobri in prijazni gospodje zapušili.« Bog stotero poplačaj vnetim misijonarjem očetom frančiškanom: Dominiku in Gabrielu iz Maribora in Juliju od Sv. Trojice. — Na Stefanovo popoldne po večernicah so našli mrtvo v postelji od kapi zadeto 7letno Marijo Hrzenjak na Haredku. Na Božič je bila še pri sv. opravi, dan prej je govorila, da sedaj rada umrje, ko je tako lepo opravila sv. misijon. Na svetu zapušeno je Bog vzel k sebi, kjer bo naša lepo nebeško družbo. — Na praznik Sv. Treh kraljev po rani maši bo imela kmetijska podružnica svoje letno zborovanje v kletarski dvorani. Člani, pridite in še drugim povejte! — Zdaj je zopet čas, da za drugo leto naročimo časopise. Ostanimo zvesti! Če hočete, da bo »Gospodar« tudi v novem letu dosti poročal, ali še več kot letos, povejte, kar se novega zgodi, takoj tistemu, ki bo novice zbral in jih poslal gospodu uredniku. Če bodo pa oni, gospod urednik, kaj naših novic vrgli v koš, ne bomo nič zamerili, ker vemo, da imate drugačne, to je: večje in bolj bistre oči, kot mi. Enkrat je mene, ki to pišem, neka ženska poprašala, kdaj bom spet kaj od Ormoža »notri« dal. Pa sem ji rekel, da novice ne delam jaz, ampak vi ljudje. Seveda bi vedno rajši lepe in vesele novice slišal in zbral kot pa žalostne in nečastne. Pa bo že menda tako prav, da mora biti luč in senca.

Pavlovski vrh pri Ormožu. Neznano kam je izginilo preteklo leto 25 let staro slaboumno dekle, srednje velikosti ter malih črnih las, ki čuje na imena Polajenko, Zemljič, Rizman, — pravo pa je Polajenko Marija. Ako kdo zna, kje se nahaja, naj naznani bližnjemu orožništvu in ono se naproša, da ga spravi h županu občine Vuzmešinci, pošta Sv. Miklavž pri Ormožu.

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge podučne verske članke, razen tega pa resničen dogodiljaj iz braziljanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mišne zgodbe za deco.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Še danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Slomškov trg 20.

zapeljivostjo, je začel z izmikanjem. Srebrnine ni izmaknil naenkrat, ampak počasi, ker je bil prepričan, da nikdo ne pazi na njegove dolge prste. Ko je bil kovček poln najlepšega namiznega orodja, je segel še po gospejni listnici in to je bilo gotovo znamenje, da bo pobegnil in: adijo Miško! Klakočarca je še posebno naglašala, da je iz sumljive hiše, ker šentprimoških Šarklov (Guzajevo domače ime) ni bilo nič kaj prida in jabelko Francelj s te malopridne veje pač ni padlo daleč od debla. Obe izjavi sta se krili za las pri prvem zaslišanju in pri obravnavi. Podani sta bili odločno, na mestih surovo, a brez jecljanja ali morebitnih zapletljajev. Je bilo takoj videti, kako so se začela mnenja glede krivde in nedolžnosti deliti med porotniki in občinstvom.

Razne druge priče niso znale povedati nič bistvenega, niti ena ni pljusnila kake obtežilne brozge po obtožencu.

Pač pa je župni urad Sv. Jurja ob južni žel. potrdil črno na belem, da Šarkli tik pri podruž-

ni cerkvi sv. Primoža niso na najboljšem glasu, vendar o sinu Francelju ni bilo slišati nič kaj, kar bi zamoglo količkaj škodovati njegovemu dobremu imenu.

Državni pravdnik se je oklenil v svojem govoru dejanskega stana: najdbe v obtoženčevem kovčku ter listnice in popolne verodostojnosti obeh glavnih prič.

Guzajev zagovornik je bil zopet drugega mnenja, da ne spada obdolženec na zatožno klop, ampak ona oseba, ki mu je podtaknila iz peklen-sko hudobnega maščevanja predmete zločina.

Državni pravdnik in zagovornik sta se preklajala precej časa med seboj in kazala svojo zgovornost. Vsekako so bila in ostala mnenja o obtoženčevi krivdi deljena in to je dokazalo tudi glasovanje porotnikov, ki niso Guzaja oprostili, ampak ga proglasili krivim z enim glasom večine. Razglas porotnega glasovanja je rodil obsodbo na 7 let ter 5 mesecev ječe.

(Dalje.)